

A hamelni patkányfogó

Mikor Isten a nemzetségeket mind megteremtette... III.

Szász eredetmonda

Egy szép napon furcsa alak tűnt fel az alsószászországi Hameln utcáin. Szivárványszínű kabátja miatt Buntingnak, Tarkának nevezték. Azért jött, hogy jó pénzért megszabadítsa a város polgárait az egerek és patkányok ármádiájától.

Bunting nem sokat teketóriázott, tarisznijából furulyát vett elő, és fújni kezdte. Egy szempillantás alatt a sötét lyukakból milliónyi állatka gyűlt köréje, Hameln összes patkánya és egere. Buntingnak sem kellett több, nagy furulyaszóval a Weser folyó partja felé indult, a sok kis körmös lábacska pedig gyúródva, egymást taposva utána. Vakon követték, még a folyóba lépve sem torpantak meg, s így aztán mindannyian a vízbe fulladtak.

Eljött hát a fizetés órája, de a veszedelemtől megszabadított polgárok – vállukat vonogatva, egymásra sandítva – minden fajta fizetséget megtagadtak. Bunting erre dühösen továbbállt.

De János és Pál napjára visszatért, vadásznak öltözve, vörös csodakalappal a fején. Félelmetes ábrázattal sétált végig az utcákon, miközben hangszerét fújogatta. Pillanatok alatt a város összes gyereke köréje gyűlt, még a polgármester hajadon lánya is. Vakon követték a furcsa dallamot, a városkapun is keresztül egészen a Poppenberg nevű helységig, majd eltűntek a hegy mélységes mélyébe.

Ez a színtiszta igazság. Egy kislány mesélte, aki közöttük volt, de megmenekült, mert borjacska hirtelen megszökött, s ő utána eredt, az ellenkező irányba.

A város népe hasztalan indult keresésükre. Jajgatva küldtek hírnököket hetedhét országba, de hasztalan, mert senki sem tudott a százharminc eltűnt gyermekről. Csak hárman tértek vissza: egy vak, aki azért menekült meg, mert nem tudott elég gyorsan szaladni, egy néma, aki folyton a magas hegy felé mutatott, arra a helyre, ahol társait elnyelte a föld, s egy csöppség, aki egy szál ingben indult útnak, s mikor fájni kezdett, visszafordult a kabátjáért.

A hamelni patkányfogó. Mikor Isten a nemzetségeket mind megteremtette... III.

Írta: Kürtössy Péter

2021. augusztus 01. vasárnap, 00:00 - Módosítás: 2021. augusztus 02. hétfő, 05:48

Csak idők múltával – a túlélők akkorra már mind meghaltak – derült ki, hogy a patkányfogó, százharminc gyermekével az erdélyi Almási-barlangban bukkant újra elő. Ezek a gyermekek voltak az első megtelepedő erdélyi szászok.

Forrás: Hajdú Farkas-Zoltán (szerk.): Telepes népség. Erdélyi szász olvasókönyv. Pallas-Akadémia Kiadó. Csíkszereda, 2006. 18-20.